



# זוהר היומי

## זוהר שמות – דף קע"ד ע"ב

פרשת תרומה

טקסט הזוהר

והברית התיכון בתוך הקרשים מברית מן הקצה אל הקצה. רבי יהודה פתח (קהלת י) (צ"ה ע"ב) אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת לאכלו. וכתוב, אי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר לאכלו. (במאי אוקימנא הני קראי) ווי לעלמא דלא משגחון בפולחנא דמאריהון, דהא מאריהון אשגח בגיניהון לאוטבא להו, דאנח קמייהו פתגמי אורייתא, ולא משגחון.

תרגום לעברית

והברית התיכון בתוך הקרשים מברית מן הקצה אל הקצה. רבי יהודה פתח, (קהלת י) אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת לאכלו. וכתוב, אי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר לאכלו. (במהבארנא ואתה פסוקים הללו) אוי לעולם שלא משגיחים בעבודת רבונם, שהרי רבונם משגיח בגללם להיטיב להם, שהניח לפניהם דברי תורה, ולא משגיחים.

טקסט הזוהר

דתנינן, תלת מלין בעי בר נש למעבד לבריה, מילה, ופדיון, ולנסבא ליה אנתו. וכלא עביד קודשא בריה הוא לישראל. מילה: דכתיב, (יהושע ה) ושוב מול את בני ישראל שנית. וכתוב (בראשית יז) וכן שמנת ימים ומול לכם כל זכר. פדיון. דכתיב, (דברים

טו) וַיִּפְדֶּךָ (י' אלהיך) (ס' א' (דברים ז) מבית עבדים) מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם. לְנִסְכָּא לִיָּה אַנְתּוּ: דְּכַתִּיב, (בראשית א) זָכַר וַנִּקְבְּהָ בְּרָא אוֹתָם, וְכָתִיב וַיִּבְרָךְ אוֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פָּרוּ וּרְבוּ. תו, אֲטִיל לָהּ כֹּהֲאֵי נִשְׂרָא, דְּאֲטִיל לְבָנוֹי עַל גְּדֻפּוֹי, דְּכַתִּיב, (שמות יט) וְאִשָּׁא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי נְשָׂרִים.

תרגום לעברית

שְׁשָׁנִינוּ, שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לַעֲשׂוֹת לְבָנוֹ: מִילָה, וּפְדִיּוֹן, וּלְהַשִּׁיאוֹ אִשָּׁה. וְהַכֹּל עֲשֵׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל. מִילָה - שְׁכָתוּב (יהושע ה) וְשׁוּב מִלְּאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנִית, וְכָתוּב (בראשית יז) וּבֶן שְׁמֹנֶת יָמִים יְמוּל לָכֶם כָּל זָכָר. פְּדִיּוֹן - שְׁכָתוּב (דברים ז) וַיִּפְדֶּךָ (ה' אלהיך מבית עבדים) מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם. לְהַשִּׁיאוֹ אִשָּׁה - שְׁכָתוּב (בראשית א) זָכַר וַנִּקְבְּהָ בְּרָא אֶתְכֶם, וְכָתוּב וַיִּבְרָךְ אֶתְכֶם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פָּרוּ וּרְבוּ. עוֹד, נִשָּׂא אוֹתָם כְּמוֹ הַנֶּשֶׁר הַזֶּה שֶׁמִּטִּיל אֶת בָּנָיו עַל כְּתָפָיו, שְׁכָתוּב (שמות יט) וְאִשָּׁא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי נְשָׂרִים.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כֹּלָא הוּא יָאוּת, אֲבָל אוֹרִייתָא דְּאַהֲדָר קַמִּייהוּ דְּיִשְׂרָאֵל, וְאוֹלִיף לוֹן, יִתִּיר מִכֹּלָא. תָּא חֲזִי, לִית שְׁבָחָא דְּבַר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאַתִּי, כְּשִׁבְחָא דְּאוֹרִייתָא דְּכַתִּיב בָּהּ (משלי ה) בִּי מְלָכִים יְמַלְכוּ. (מדרש הנעלם הוא) דְּהָא תַּנִּינָן כַּד סָלִיק רַב הוֹנָא לְהֶתֶם, אֲשַׁכַּח רַבְּנָן דְּהוּוּ עֲסָקִי בְּהַאי קָרָא, דְּכַתִּיב, (ירמיה נא) וּפָקַדְתִּי עַל כָּל בְּבָבֶל וְהוֹצֵאתִי אֶת בָּלְעוּ מִפִּי וְלֹא יִנְהָרוּ אֱלֹוֹי עוֹד גּוֹיִם. וְרַב הוֹנָא לֹא הוּוּ מִשְׁגִּיחִין בֵּיהּ, דְּהָא לֹא אֲשַׁתְּמוּדְעָן לִיָּה בְּקַדְמִיתָא, בְּגִין דְּהוּוּ זְעִיר. עָאֵל לְבִי מְדַרְשָׁא, וְאֲשַׁכַּח רַבְּנָן דְּהוּוּ אֲמַרִי, הֵאִי קָרָא אִית לְאִסְתְּכָלָא בֵּיהּ, אִי טַעוֹתִיהּ וְדַחֲלִתִּיהּ דִּנְבוּכַדְנֶצַּר הָוָה שְׁמִיהּ בָּל, הָא כְּתִיב בֵּיהּ, (דניאל ד) וְעַד אַחֲרִין עַל קַדְמֵי דְּנִיָּאֵל דִּי שְׁמִיהּ בְּלִטְשָׁאצַּר כְּשֵׁם אֱלֹהֵי. וְעוֹד, מֵאִי וְהוֹצֵאתִי אֶת בָּלְעוּ מִפִּי.

אמר רבי יוסי, הכל הוא נאה, אבל התורה חזרה לפני ישראל ולמדה אותם יותר מהכל. בא וראה, אין שבח של אדם בעולם הזה ובעולם הבא כמו השבח של התורה, שכתוב בה (משלי ח) בי מלכים ימלכו. שהרי שנינו, כשעלה רב הונא לשם, מצא את החכמים שעוסקים בפסוק הזה שכתוב, (ירמיה נא) ופקדתי על כל בכבד והוצאתי את בלעז מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוים. ורב הונא לא היו משגיחים בו, שהרי לא הכירו אותו בראשונה, משום שהיה קטן. נכנס לבית המדרש, ומצא את החכמים שהיו אומרים שפסוק הזה יש להתבונן, אם יראתו ואילולו של נבוכדנצר היה שמו כל - הרי כתוב בו, (דניאל ד) ועד אחרים נכנס דניאל ששמו בלטשאצר כשם אלהי? ועוד, מה זה והוצאתי את בלעז מפיו?

טקסט הזהר

קם רב הונא ביני קיימי דעמודי, ואמר אילו הוינא באתרי, דרישנא ליה להאי פסוקא. לא אשגחו ביה. קם תננינות, ואמר מלה דא. אתא רבי יודאי בר רב, ואותביה קמיה. אמר ליה, אימא ברי אימא, דמלי אורייתא כתיב בהו, (משלי א) בראש הומיות תקרא וגו'.

תרגום לעברית

עמד רב הונא בין היסודות של העמודים ואמר, אלו הייתי במקומי, הייתי דורש את הפסוק הזה. לא התבוננו בו. קם שנית ואמר דבר זה. בא רבי יודאי בר רב והושיבו לפניו. אמר לו, אמר בני, אמר, שבדברי תורה כתוב בהם (משלי א) בראש המיות תקרא וגו'.

פֶּתַח וְאָמַר, הִכִּי תִגִּינֶנּוּ, בְּיוֹמֵי קִדְמָאֵי עַד לָא אָתָא יַעֲקֹב, הָוָה בְּרַ נֶשׁ שְׁלֹו בְּבִיתִיהּ, מָטָא זְמַנִּיהּ, מִית בָּלָא מְרַעִין, כִּינֹן דְּאָתָא יַעֲקֹב, בָּעָא קַמִּיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אָמַר לִיהּ, מְרִי דְעֲלָמָא, אִי נִיחָא קָמָה, דְּלִנְפּוּל בְּרַ נֶשׁ בְּבִי מְרַעִיהּ, תְּרִין אוּ תְּלַת יוֹמִין, וּלְבַתֵּר יִתְכַנֵּשׁ לְעַמִּיהּ, וַיִּפְקֵד לְבִיתִיהּ, וַיִּתּוּב מִחוּבּוֹי. אָמַר לִיהּ שְׁפִיר. אֵת הוּא סִימְנָא בְּעֲלָמָא. תָּא חֲזִי, מָה כְּתִיב בֵּיהּ (בְּרַאשִׁית מֵח) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חוֹלָה. חָלָה כְּתִיב מָה דְלָא הָוָה לְבַר נֶשׁ מִן קִדְמַת דְּנָא.

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, כֹּה שְׁנִינוּ, בְּיָמִים הָרִאשׁוֹנִים טָרַם בָּא יַעֲקֹב, הָיָה אָדָם שְׁלֹו בְּבִיתוֹ. הִגִּיעַ זְמַנּוֹ - מִת בְּלִי מַחֲלוֹת. כִּינֹן שָׁבָא יַעֲקֹב, בִּקֵּשׁ לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר לוֹ: רַבּוֹן הָעוֹלָם, אִם נוֹחַ לִפְנֵיהּ, שְׁיַפֵּל אָדָם בְּבֵית חָלְיוֹ שְׁנִים אוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים, וְאַחֲרַיִךְ כֹּה יִתְכַנֵּס לְעַמּוֹ, וַיִּצְוֶה אֶת בֵּיתוֹ וַיָּשׁוּב מִחֻטְאָיו. אָמַר לוֹ: יָפָה, וְאַתָּה תַּהֲיֶה סִימֵן בְּעוֹלָם. בָּא וַרְאָה מָה כְּתוּב בּוֹ, (בְּרַאשִׁית מֵח) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חוֹלָה. כְּתוּב חָלָה, מָה שְׁלָא הָיָה לְאָדָם מְקַדָּם לְכֹן.

טקסט הזוהר

כְּתֵר דְּשָׁכִיב, לָא הָוָה בְּרַ נֶשׁ דְּהָוָה לִיהּ מְרַעִין, דְּלָא מִית. עַד דְּאָתָא חֲזַקְיָה, מָה כְּתִיב בֵּיהּ, (יִשְׁעִיָּה לֵח) בְּיָמִים הָהֵם חָלָה חֲזַקְיָהוּ לָמוֹת וְגו'. תָּא חֲזִי, מָה כְּתִיב וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְיָ, אָמַר לִיהּ, אִי נִיחָא קָמָה דִּיתְסוֹן בְּנִי נָשָׂא מִבִּי מְרַעִיהוֹן, וַיִּדּוֹן שְׁמָהּ, וַיִּשְׁתַּמּוּדְעוֹן, וַיִּתּוּבוֹן לְבַתֵּר בְּתִיּוּבָתָא שְׁלִימָתָא, וַיִּשְׁתַּכְחוֹן בְּנִי עֲלָמָא זְכַאִין קִדְמָה. אָמַר לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יָאוּת הוּא, אֵת תַּהֲא סִימְנָא בְּעֲלָמָא, וְכֹה הוּא, מָאִי דְלָא הָוָה מְקַדְמַת דְּנָא. הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה לֵח) מִכְּתָב לְחֲזַקְיָהוּ מְלָךְ יְהוּדָה בַּחֲלוֹתוֹ וַיְחִי מִחֲלָיו. וְתֵאנָא, הָהוּא יוֹמָא אֶתְחַזֵּר שְׁמִשָּׂא עֶשֶׂר דְּרָגִין.

אחר שנפטר, לא היה אדם שהיו לו מחלות שלא מת, עד שבא חזקיה. מה כתוב בו? (ישעיה לח) בימים ההם חלה חזקיהו למות וגו'. בא וראה מה כתוב, ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל ה'. אמר לו: אם נוח לפניך שיתרפאו בני אדם מבית חללים ויודו לשמה, ויכירו וישובו אחר כך בתשובה שלמה, וימצאו בני העולם צדיקים לפניך. אמר לו הקדוש ברוך הוא: נאה הוא, ואתה תהיה סימן לזה בעולם, וכך הוא מה שלא היה מקדם לכן. זהו שכתוב (שם) מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלתו ויחי מחליו. ושנינו, אותו יום חזרה השמש עשר דרגות.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קע"ה ע"א) ◆

טקסט הזהור

ותאנא, מרודך בלאדן הוה אכיל כל יומא בד' שעתי, ונאים עד תשע שעות, וההוא יומא נאים עד ט' שעתי, כד אתער חמא שמשא דקאים בד' שעתי, אמר מאי האי, בקטולא דקונטירא קונטרוי אנקטרתון. אמרו

תרגום לעברית

ושנינו, מרודך בלאדן היה אוכל כל יום בארבע שעות וישן עד תשע שעות, ואותו יום ישן עד תשע שעות. כשהתעורר, ראה ששמש עומדת בארבע שעות. אמר, מה זה? בהריגת הפעס קנטור קשרתם עלי? אמרו לו, למה? אמר, שישנתי יום אחד ושליש יום. אמרו לו, לא כה, אלא אלהי חזקיהו עשה היום הזה שני נסים: רפא את חזקיה מבית חליו, והחזיר את השמש לזמן הזה. אמר, וכי יש בעולם אלוה גדול יותר חוץ מאלהי? אמרו, אלהי חזקיהו.

---

## מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

[creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5)

עיצוב הדף: זוהר היומי.

